

Hakkaniyet mi?

Var olmak yalnız dünya'ya gelmek ve gitmek mi ?

Yaşam sürecini huzurlu, üretken ve onurlu tüketmek mi?

İnançlarınla, değerlerinle insanca varlığını sürdürmek mi?

Ben korurken değerlerimi senin yok etmen hakkaniyet mi?

Yaşamımızda odak noktası yaptığımız bizi bizden alan, tasvip etmediğimiz öteki yapan etkenleri görmez veya görmezden gelmeye alıştık farkında olmadan yaşam biçimi yaptık.

- Bazen nefsimiz olur, bizi iyiliğe veya kötülüğe götüren rehber,

- Bazen sınır ve kural tanımayan bizi esir alan hırs ve kaprislerimiz,

- Bazen bize komuta eden komutanımız olur haklı veya haksızlık hesabını yapmadığımız, kin, öfke ve nefretimiz.

-Bazen bizi şaşkın ve mantıksız davranış ve eylemlere iter sevgi ile hissiyatımız.

-Bazen bizi kör ve sağır eder saçma takım tutma, parti tutma sevdamız veya peşine vicdanımızı körelterek takıldığımız inadımız, ideolojimiz.

Bu gün makaleye hepimizin içinde var olan ülke, toplum,aile çevresel ve küresel sorunlara hassasiyette algı ile uygulamada gösterdiğimiz farklı bakış açılarını küçük bir hikayede toplayarak acaba okuyacağımız hikaye' nin biz neresindeyiz sorusunu sordum.

Adam çok zengin çiftlik sahibi her kudrete sahip olduğunu düşünüyor öyle yaşıyor. Lakin tek çocuğu olan oğlu onun için beceriksiz, akılsız, okumuş ama eğitimsiz, görgüsüz, onun kazanımları ile sahip olduğu muazzam güç, kudret ve servetin farkında olmayan, nankör ve koca servetini bırakmaya güvenmediği tek evlat.

Etkin bir hayat dersine ihtiyacı var oğlumun der alıp oğlunu kardeşinin küçük, mütevazı çiftliğine götürmeye karar verir. Kendi çiftliğinde onlarca çalışanlar, uçsuz bucaksız araziler, saray gibi çiftlik evleri, kardeşinin ise kendi ve çocuklarının ailece çalışarak yaşama tutundukları çok fakir çiftlik, adına çiftlik denirse çiftlik.

Kardeşinin çiftliğine bir haftalığına gelir ama üçüncü günde oğlunun ve ailenin tüm ısrarlarına rağmen dayanamaz sıkılır ayrılır. Amaç hasıl olmuştur, oğluna büyük ve unutulmaz bir hayat dersi vermiş şimdi oğlunun özür ve mahcubiyetini dinlemek ve ona zenginliğin, makamın güç ve kudretin nimetlerini keyifle anlatmanın tam zamanıdır diye düşünür.

- “Sahip olduklarıyla başkaların sahip olduklarını, zenginlikle fakirliğin ölçüsünü gördün mü oğlum” der.

- “Çok teşekkür ederim baba evet çok yerinde ve mana gözüyle gördüm”.

- Baba gururla “aferin oğlum ne gördün ne dersler çıkardın anlatır mısın?”

- “Seninle aynı ortamı, aynı sofrayı paylaştık lakin farklı mekan da idik farklı farklı damak tadı aldık farklı gözle baktık”.

- “Anlamadım oğlum”.

- “Anlatayım babacığım, benim gördüklerimi”. Bizim evde senin bir evladın var ve onunla anlaşamıyorsun o evde beş evlat vardı ve çok mutluydular”.

- “Bizim çiftlikte bir kedimiz bir de köpeğimiz var bize ait, diğer her şey senin için kazanç kapısı, onların ise kedi köpek ve hayvanların tamamı onların arkadaşı yoldaşı idi sayıları ise o kadar çoktu ki sayamadım”.

- “Bizim serinlemek için lüks bir havuzumuz onların uçsuz bucaksız doğal ırmakları var.

- “Bizim yazın sıcağında serinlemek için güneşten kaçtığımız klimalarımız, Onların tarlalarında altında mutlu oldukları güneşleri var”.

- “Bizim akşamları aydınlanmak için çiftliğimizin her yanını abartılı dolduran süslü lambalarımız onları ise aydınlatan altına oturdukları yıldızları var”.

- “Bizim sofraya en fazla oturan üç beş kişi onların ise her öğün onlarca misafiri var”.

- “Sen ne anladın be babacığım bu seyahatten bilemem ama, beni merak ediyorsan senin koca servetinin içinde çok ama çok fakir olduğumu anladım”.

Bu hikâyeyi kaleme alırken yurt dışında bir konferansa hazırlanıyorum, ülkemden fiziğim uzak, ruhum benliğim orada, beni gören her akademisyenin ilk sorusu ülkemdeki güncel olaylar. Dün bana hayranlıkla ülkem ve milletimin başarılarını öven, bölgemizin ideal ülke ve yönetimi sizde diyen bilim adamları bugün endişe dolu gözlerle “ne olacak Türkiye’nin huzuru ve geleceği” sorusuna muhatap ediyorlar beni, bu da benim yüreğimde derin acılar bırakıyor.

İlk analizdeki soruları ben önce kendime sordum sonra kaleme aldım. Siz de dünya görüşünüz ideolojiniz, mevkiiniz, makamınız, servetiniz ne olursa olsun kendinize sorar mısınız?

Hikaye'yi de, sahip olduğumuz her şeyi, bu cennet topraklara ve altında yatan etnik yapısı, dünya görüşü ne olursa olsun aziz ecdadımıza borçlu olduğumuzu bilerek algılamamızı. Buna zarar vermenin hangi vicdan, iman, ideoloji, inat veya akla sığar olup olmadığını.biz bu ülkeyi babalarımızdan evlatlarımıza onlarında kendi evlatlarına daha ileri demokrasi,daha ileri sosyal yaşam,daha ileri eğitim düzeyi,daha ileri refah düzeyi ve en önemlisi daha kardeşçe paylaşım için emanet olarak almadık mı?

Ülkenin ve evinde sessiz,sakin sabırla herkesin artık akli selim davranmasını bekleyen büyük çoğunluğun ruh hali sanma şiirindeki ruh halidir,

SANMA

Üzerinde martıların uçtuğu masmavi deniz,
Ne kadarda sakınsın , dalgasız,huzurlu,sessiz,
Seni anlayamıyorum neden rol yapıyorsun sanki kedersiz,
Sanma derinlerinden gelen tsunami den beni habersiz.

Başı bulutlara yaslanan ulu karlı gamsız dağ,
Yamaçların yemyeşil rengarenk çiçeklerle kurmuş ağ,
Kuzular meler, ırmaklar akar yamaçlarından ovaya,
Sanma içinde yanan kor ateş volkandan beni habersiz.

Sakinliğin ve sessiz akışın ırmağım huzurlu kılıyor seni,
Derinlerinde yüzen balıklar bile kıskandırıyor beni,
Üzerinde yüzen yosunlar kıpırdamıyor akışın çarşaf misali,
Sanma birazdan coşup dönüşeceğin şelaleden beni habersiz.

Sanırsın yüreğim okyanus, coşar içimdeki sanki tsunami,
Sinemde yangın sanma söner yanardağın volkanı misali,
Sakinliğim aldatmasın seni bilir misin dağdan akan şelaleyi,
Sanmam ki kaderim, eserin olan bendeki ruh halimden seni habersiz.